

ROTTERDAMSCH E COURANT.

VRIJDAG 20 OCTOBER.

BUITENLAND.

LONDEN den 18 oktober.

Er werd aan het bureau van buitenlandsche zaken Kabinetsraad gehouden.

Er gerucht bevestigd zich ter beurs, dat de Regering wettens is maatregelen te nemen om den doorvoer Russische voortbrengselen over Pruisisch grondge- te beletten.

Te Chatham woedde eergisteren morgen wederom hevige brand en vernielde een tamelijk groot gebouw, welk verscheidene winkels gevestigd waren.

In verscheiden noordelijke graafschappen van Eng- is reeds sneeuw gevallen en meent men andere reekenen van een vroegen winter op te merken.

Met leedwezen vernéemt men hier het bericht, dat Dudley Stuart, die Engeland ruim twee weken verliet, om eene reis in het noorden van Europa te maken, te Stockholm gevaarlijk ziek ligt.

Volgens berichten uit de Baltische Zee, zouden de Russe kruisers de blokkade tusschen Dago en Hangö, nabij de golf van Riga, blijven voortzetten, en ten getale van dertien kleinere schepen, met de kapitein Watson, aan het hoofd.

Onder de Engelsche regementen welke zich in den bij de Alma onderscheiden hebben bekleedt het 33ste voornamelijk, en was het eerste dat, onder eene aanval van vijandelijke kogels, de rivier overstak en tegenovergesteld oever bereikte. De kolonel Blake zoo diep te water dat van zijn paard gedurende de seconden niets dan de kop zichtbaar was. Later uit paard door twee kogels in het lijf getroffen, en twee andere op het zadel en de holster afstuitten, en vijfde kogel den kolonel zelve eene ligte wonde in den linkerarm toebrengt. Bestendig hield hij zich dicht bij vaandel en zag tot driewerf toe den officier die droeg nederstorten.

Zoo als bekend is, heeft lord Raglan in den slag Waterloo een arm verloren. Toen nu dezer dagen Engelsche en Fransche legers bij de Alma in slagorde stonden, maakte de officier, die zich bij lord Raglan bevond om de gemeenschap tusschen dezen en den Maarschalk te onderhouden, eenige opmerkingen over den linkervleugel der Franschen, die den vleugel der Engelschen steunde. „Ja, zeide lord Raglan, het oog naar de rechterzijde wendende, Frankrijk mij een arm schuldig en geeft mij dien heden.”

Een dagblad van Hong Kong deelt eenige bijzonderheden aangaande het bezoek mede, door den Noord-Amerikaanschen schout-bij nacht Perry in Japan afgelegd, onder anderen het bewijs opleveren van den voortvrees haat welke de bewoners van dat Rijk tegen Christus voeden. Toen namelijk het verdrag van Christus voeden. Toen namelijk het verdrag van Christus voeden. Toen namelijk het verdrag van Christus voeden.

Omhangs is gemeld dat de Engelsche zendelingleeraar Livingstone een gedeelte van het Vasteland van Afrika heeft. Daarom wordt uit Fernando de Noronha, het volgende geschreven: „Dr. Livingstone, meer dan duizend mijlen afgelegd door eene streek, door geen blanke werd betreden. Dit gedeelte was echter het gemakkelijkste, en eerst nabij de grenzen der Portugesche bezittingen, vond hij eenig letsel. Overigens vond hij het land bevolkt en de bewoners waren zeer vreedzaam. Daar zij nooit een blanke gezien hadden, was Livingstone hun een voorwerp van groote nieuwsgierigheid; overal waar hij zich ophield kwamen de bewoners hem met verbazing aanstaren. Het gelaat van de zendeling zeef door de zon verbrand zijnde, trok de aandacht dan zijn haar, hetwelk zeer lang en eenigen achttien zich zeer gelukkig eene lok te bekomen. Elke stam die dr. Livingstone ontmoet had eenig denkbeeld van een Opperwezen en volgden hem, schoon allen verschillende door hen bevestigd gehouden dieren vereerden.”

PARIS den 18 oktober.

Er vernéemt, dat de Keizer zich niet vóór den zomer naar Compiègne begeben zal, daar Z. M. de jagtpartijen aanvangen, gaarne zou willen welken keer de zaken te Sebastopol nemen. Er echter bereids uitnoodigingen aan de leden van het Diplomatiek gerigt voor de te Compiègne te doen festiviteiten.

Moniteur behelst verschillende benoemingen van meesters en aalmoezeniers bij de vloeten in de Middellandse en Zwarte Zeeën tot ridders van het Legioen van Verdienste. Tot loon hunner zorgen en inspanning in het bestrijden der heerschende ziekte aan boord der schepen der Fransche eskaders.

De inscheping van troepen te Toulon en Marseille dagelijks voort. Al de beschikbare stoombooten van de Fransche Marine hebben bevel ontvangen om troepen te vervoeren. Het stoomfregat le Sand is bij het uitvaren der haven van Toulon op het strand geraakt,

maar weder vlot geworden en naar Algiers vertrokken, om aldaar duizend Zuaven aan boord te nemen.

Men vindt hier lieden welke het ver van onwaarschijnlijk achten dat in dezen winter een veldtocht op den Rijn geopend zal worden, bijaldien Pruisen zijne staatkunde niet wijzigt, de kans waarop zij alleen in eene nieuwe en zware nederlaag der Russen zien. De onlangs tusschen Frankrijk en Pruisen gewisselde notis zouden van zoodanigen ernstigen aard zijn als die welke gewoonlijk eene afbreking der betrekkingen, zoo al niet eene oorlogsverklaring voorafgaan. Engeland, Frankrijk en Oostenrijk, zeggen deze ongeluksprofeten verdet, zijn het bereids over de grondslagen van een of- en defensief verbond, in het vooruitzicht van een mogelijken oorlog met Pruisen, eens.

Volgens alhier over Trieste ontvangen tijdingen uit Konstantinopel tot den 9 dezer, waren 15,000 man Russen te Perecop aangekomen en was, na gehouden krijgsraad, besloten deze niet naar Sebastopol te doen oprukken. De batterijen bestaan uit 254 stukken belegeringsgeschut. Uit Trebizonde wordt den 1 dezer gemeld, dat de Russen Bayazik hebben bezet.

De Parijsche beurs verkeerde heden in eene gunstige stemming op het gerucht, dat de vereenigde troepen het quarantaine-fort van Sebastopol bemagtigd hebben.

De Moniteur deelt mede dat de generaal Urquiza, op aanzoek des Ministers van Frankrijk, in naam der dertien provincien van welke hij president is, plegtig de geldigheid van het verdrag erkend heeft, hetwelk den 29 oktober 1840 tusschen Frankrijk en de voormalige Argentijnsche Republiek is gesloten. Eene door hem aan de gouverneurs der dertien geconfedereerde provincien gerigte circulaire beveelt hun, in de geheele uitgestrektheid van hun gebied voor de uitvoering van dat verdrag te waken, welks hoofddoel is de Fransche belangen te waarborgen. Ten gevolge dezer beslissing zullen de Franschen in la Plata voortaan op den voet der meest begunstigde natien behandeld worden.

Ongelukkig blijft er geen twijfel meer wegens het lot van den graaf de Raousset-Boulbon over. De jongste berichten uit Mexico deelen de bijzonderheden van zijne executie mede, die hij met de grootste onverschrokkenheid ondergaan heeft.

Spanje verkeert nog onder den invloed van den strijd der verkiezingen. De Madridsche dagbladen verschuiven de mededeeling van het deswege reeds besliste tot dat de uitslag over het geheele Rijk officieel bekend gemaakt zal zijn, welke bekendmaking eerst den 16 dezer kon plaats hebben. Intusschen weet men reeds het een en ander uit bijzondere mededeelingen. Van 349 verkozen afgevaardigden behooren er nauwelijks 30 tot de hevige democraten, en men berekent dat hoogstens 130 hevige progressisten zitting in de Cortès hebben zullen, de meerderheid in welke denkelijk uit gematigde progressisten bestaan zal. De liberale behoudsmannen, aan welker hoofd O'Donnell staat, zullen betrekkelijk slechts zwak vertegenwoordigd zijn. Wat de aanhangers van het in juli gevallen bewind betreft, het zal veel wezen als drie of vier van hen eene plaats in de Cortès verkrijgen, en deze zullen zich vermoedelijk wel niet sterk doen gelden. Nogtans hebben al deze voorloopige berekeningen veel onzeker.

Eene dépêche uit Madrid van 14 dezer zegt, dat de schatkist de betaling der achterstallige maandgelden hervat heeft.

HAMBURG den 17 oktober.

Het ontwerp-adres, door de commissie uit de Deensche Kamer der Volksvertegenwoordigers aan eene tweede lezing onderworpen, eindigt met de volgende zinsneden:

„Het Deensche Volk koestert de levendige en onwankelbare overtuiging dat, wanneer men tot regeling van de algemeene zaken der Monarchie komen zal, men zich aan den constitutionelen en vertegenwoordigenden grondslag zal houden, welke door onze bestaande constitutie gelegd is, en gevolgelyk zal nimmer een Deensche Landdag er van kunnen afzien te vorderen dat het geconstitueerd Ligchaam, waaraan de algemeene belangen der Monarchie toevertrouwd zullen worden, met beraadslagende magt bekleed zij, zoowel wat het budget van den Staat als wat de wetten betreft die de algemeene belangen raken, en dat dit Ligchaam zoodanig zal zijn zamengesteld dat het werkelijk eene Volksvertegenwoordiging uitmaakt, zoodat, bij voorbeeld, die bestanddeelen welke door Koninklijke benoeming daarin gebragt worden, geene ongeëverdigde meerderheid verkrijgen.

„Maar, dezen eisch, van welken geen Deensche Landdag zal afzien, daargelaten, zal Uwe Majesteit bij de Deensche Kamers den grootsten ijver opmerken om iederen stap te doen die het werk der gemeenschappelyke Staatsregeling kan gemakkelijk maken en bespoedigen. Wij zijn des te meer overtuigd dat Uwe Majesteit nooit het oor zal leenen aan den raad, die strekt om de banden van goede verstandhouding tusschen Vorst en Volk te verscheuren, banden aan welke onze Staatsregeling haar bestaan en hare kracht te danken heeft; door aan het voorbehoud ten opzichte der gemeene Staatsregeling eene daarmede strijdige nitlegging te geven, de ware betekenis van welk voorbehoud toch insgelijks door Uwer Majesteits Staatsraad erkend is, in de verklaring betrekkelij den waarborg en de zekerheid van den Landdag, tijdens de mededeeling van het Koninklijk manifest van

29 januarij 1829, en op uitnoodiging van de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

„Het is te midden van ernstige omstandigheden, zoo binnen- als buitenlands, dat de Kamer der Volksvertegenwoordigers Uwe Majesteit thans nadert. Maar Koning en Volk hebben gelukkig reeds moeilijke en gevaarlijke tijden, in wederkeefte vereeniging en vertrouwen, doorgegaan. Het is derhalve met gerustheid dat de Kamer zich tot Uwe Majesteit wendt, en in de hoop dat Zij het oor zal leenen aan deze woorden, door eene ernstige bezorgdheid voor het welzijn des Konings, der Kroon en van het Deensche Volk ingegeven.”

KEULEN den 18 oktober.

De Groothertog van Mecklenburg Schwerin en de Erfgroothertog en Erfgroothertogin van Mecklenburg Strelitz hebben Berlijn den 16 dezer weder verlaten. Heden werd de Koning aldaar verwacht, om de inwijding van het militair gedenkteeken in het park der Invaliden bij te wonen.

Aangaande het Pruisisch antwoord aan Oostenrijk willen sommigen nog nader weten dat de Pruisische Regering zich niet ongenegen betoont met Oostenrijk vereenigd te blijven, mits de dan Rusland gestelde vier eischen van waarborg nader omschreven worden. De nadere voorspellen zouden dus niet van de Pruisische maar van de Oostenrijksche Regering moeten komen, van welke men nu alles meent op te merken dat zij een vredestuk met Pruisen gaarne verrijden zou. Wanneer, dus zegt men, Pruisen in het algemeen de toezegging gedaan heeft dat het Oostenrijk met zijne strijdkrachten zal ondersteunen als het aangevallen wordt, zoo kan dit echter alleen geschieden nadat alvorens bij afzonderlijk verdrag de voorwaarden daartoe bepaald zijn. Oostenrijk zou zeer ligtelijk door de stelling welke het tegen Rusland aanneemt die Mogendheid tot een aanval kunnen dwingen. Voor zoodanig geval meent het Berlijner Kabinet echter geenszins voor Oostenrijk in de bres te moeten springen, maar alleen wanneer het, zonder daartoe aanleiding gegeven te hebben, door Rusland aangevallen wierd.

Volgens dépêche uit Petersburg van heden was daar een bericht van vorst Menschikoff van 12 dezer ontvangen, waarin hij meldt dat de vijand toen voortdurend bij Balaklava bleef en nog niets tegen Sebastopol ondernomen had.

Uit Triest is de volgende dépêche van heden morgen hier ontvangen: „Heden heeft men hier berichten uit Konstantinopel, welke tot maandag 9 oktober loopen. De berichten uit de Krim liepen tot 5 dezer, en vermelden alleen voorbereidselen der geallieerden tot een hevige bombardement. De belegeraars namen gelijktijdig alle mogelijke maatregelen tot dekking tegen den aanval van een leger hetwelk tot ontzet mogt aanrukken. Groote transportschepen met levensmiddelen voor het leger der geallieerden gaan voortdurend door den Bosphorus. Ook de toevoer van troepen duurt onafgebroken voort; die welke in den Pireus stonden zijn mede in aantocht.”

Rijnhoogte te Keulen heden 4 voet 2 duim Keulsch peil (4 voet 4 duim Rijnlandsch).

BINNENLAND.

's GRAVENHAGE den 18 oktober.

Bij besluiten van den 16 dezer heeft Z. M. de benoemingen van P. Pijke, burgemeester van 's Heer Abtskerke, tot secretaris der gemeente, en van M. van de Westelaken, burgemeester van St. Michielsgestel, tot secretaris diét gemeente, met Zijne goedkeuring bekrachtigd.

Bij Zr. Ms. besluiten van den 12 dezer is, op hun daartoe gedaan verzoek, eervol ontslag verleend aan mr. G. van Oosterwijk, als plaatsvervanger van den kanton-regter te Wageningen, en aan mr. B. C. Cau, als regter in de arrondissements-regtbank te Zierikzee.

's GRAVENHAGE den 16 oktober.

Z. Exc. de Minister van Marine is uit de residentie naar het Nieuwediep vertrokken, tot het doen eener inspectie over de adelborsten der 3de klasse, die aldaar zijn ingescheept. Z. Exc. zal zich ook naar Hellevoetsluis begeben.

Heden heeft alhier plaats gehad de opening der gisteren ingeleverde stembiljetten ter verkiezing van twee leden voor den Gemeenteraad, in plaats van de heeren mr. A. G. C. Alsche en jonkh. mr. A. van der Gies, waarvoor eene herstemming heeft moeten plaats vinden tusschen de heeren L. T. Jordens, W. H. Waldeck, J. F. Volgraf en mr. M. A. Hartman, die bij de stemming, den 4 dezer gehouden, de meeste stemmen op zich vereenigd hebben. Er waren 747 stembiljetten ingekomen, waarvan 5 van onwaarde. Geldige stemmen 742. Tot leden van den raad zijn benoemd de heeren L. T. Jordens met 450 en W. H. Waldeck met 336 stemmen. De heer J. F. Volgraf verkreeg 335, terwijl de heer mr. M. A. Hartman 331 stemmen bekwam.

ROTTERDAM den 19 oktober.

De heden middag alhier gehouden openbare vergadering van den Gemeenteraad werd door 33 leden bijgewoond; afwezig waren de heeren Burger en J. Mees.

Nadat de notulen der vorige vergadering gelezen en goedgekeurd waren, deelde de Voorzitter mede, dat de geloofsbrieven waren ingekomen van de onlangs tot leden

van den Raad verkozen heeren *J. J. Reuchlin* en *mr. J. G. de Bruyn*, weshalve hij voorstelde eene commissie te benoemen tot het onderzoeken dier stukken. Daartoe gemagtigd benoemde de Voorzitter daarop tot leden dier commissie de heeren *Schadee*, *R. A. Mees*, *Hoynck van Papendrecht*, *Blum* en *Löhnis*, waarna deze heeren zich verwijderden. Weinige oogenblikken later keerde de commissie in de vergadering terug en werd bij monde van den heer *Schadee* medegedeeld, dat alle stukken in orde waren bevonden, weshalve tot toelating der heeren *J. J. Reuchlin* en *mr. J. G. de Bruyn* werd geadviseerd. — Dienovereenkomstig werd besloten, zullende alzoo over acht dagen tot de installatie worden overgegaan.

Op voorstel des Voorzitters werd besloten de ingekomen stukken thans niet mede te deelen, dewijl die van geen spoed vereischenden aard waren, ten einde te spoediger tot de behandeling der begrooting te kunnen overgaan. Een paar punten echter vereischten nog afdoening, te weten:

1°, de beslissing nopens de verhuring der kulperij aan de gewezen Binnenwegschepoort, waaromtrent werd besloten deze op nieuw voor den tijd van twee jaren te verhuren aan den heer *Jansen*;

en 2°, het geven van een naam aan de nieuwe straat en het nieuwe plein ter plaatse van de raamgronden; door Burgemeester en Wethouders werd voorgesteld, de straat te heeten de Wenastraat en het plein het Wena-plein, met het oog op het in vroegere eeuwen daar in de nabijheid gestaan hebbende slot Wena. — Dienovereenkomstig werd besloten.

Daarna werden de beraadslagingen aangevangen over de begrooting van inkomsten en uitgaven der gemeente voor de dienst van 1855, en wel in de eerste plaats over de begrooting in het algemeen [Men zie het nummer dezer Courant van 1 september 11, waarin een overzicht is medegedeeld van deze begrooting.]

De heer *J. van der Hoop* Jacz. meent als algemeene beschouwing eene opmerking in het midden te moeten brengen. Bij de ontvangst en eerste lezing der memorie van toelichting op de begrooting voor de dienst van 1855, kon hij niet geheel instemmen met hetgeen door Burgemeester en Wethouders bij volgnommer 43, buitengewone ontvangsten, is medegedeeld. Na herhaalde lezing, als ook na inzage van het verslag der commissie van rapporteurs, zoo bij de algemeene beschouwingen als betrekkelijk het artikel zelf, is hij niet van gevoelen veranderd. Burgemeester en Wethouders zeggen bij het gemelde volgnommer, dat huns ondanks tusschen ontvangst en uitgaaf geene overeenstemming is gebragt kunnen worden, waardoor er een te kort bestaat van p. m. f 200,000, welke som zij voorstellen te vinden door verkoop van vaste goederen, door uitgiften van gronden of het te gelde maken van andere waarden. Het algemeen verslag spreekt ook van evenwigt tusschen gewone ontvangsten en gewone uitgaven en voegt er bij dat vele leden dien post met leedwezen op de begrooting hebben gezien, en dat men zich in het algemeen wel kan vereenigen met het gestelde in de memorie van toelichting door Burgemeester en Wethouders. Hieromtrent veroorlooft spreker zich te mogen opmerken, dat het zijns inziens zeer natuurlijk is dat de bedoelde overeenstemming gemist wordt, want als men buitengewone werken tot stand brengt, kunnen de kosten daarvan, zoo als van zelve spreekt, uit de gewone middelen niet worden bestreden. Nu onderanderen is het daarstellen van eene geheel nieuwe brug over de Leuvehaven op eene plaats waar vroeger geene brug was, eene brug die als het ware moet dienen tot verbinding der oude met de nieuwe stad, waarmede meer dan eene tonne gouds gemoeid is, inderdaad geen post om uit gewone ontvangsten te kunnen worden bestreden, even als vroeger op de begrootingen van 1853 en 1854 de lasten van het aanleggen van nieuwe kaden niet uit de gewone inkomsten maar uit overschot van vroegere jaren werden gevonden, en gelijk later het daarstellen der kade achter den Haringvliet en het uitvoeren van het water-project mede geenszins zonder buitengewone middelen tot stand te brengen zullen zijn. Spreker maakt deze opmerking, om te doen uitkomen dat zoowel op deze begrooting als op vroegere en zoo hij vertrouwt ook op latere, de gewone uitgaven de gewone inkomsten niet belangrijk overtreffen of zullen behoeven te boven te gaan. Hij voegt er bij dat, wanneer er sprake is van hoogst nuttige en dringende werken, in het belang van den bloei van Rotterdam, alle beschouwing van overeenstemming tusschen gewone ontvangsten en gewone uitgaven naar zijn oordeel moet vervallen, maar dat de gelden daarvoor als buitengewone uitgaven, hetzij door verkoop van Gemeente-eigendommen of des noods door opnemings, in allen gevalle behooren te worden gevonden en kunnen worden verkregen. Ten aanzien der memorie van toelichting vereenigt spreker zich gaarne met het gezegde in het verslag der commissie van rapporteurs. Ook hem deed het veel genoeg, dat aan den wensch, voorkomende in het verslag over de begrooting van het vorig jaar, door Burgemeester en Wethouders niet alleen gevolg is gegeven, maar in eenen ruimen zin. Veellicht dat vroeger gemist werd is nu gegeven. De begrooting met de memorie van toelichting bevatten thans een volledig overzicht.

De heer *Betz* wees er op dat de batige sloten grootendeels verbruikt waren, zoodat men derhalve op de gewone inkomsten moest teeren. Zijns inziens was het evenwigt tusschen de inkomsten en uitgaven verbroken, door dat men vele inkomsten miste welke vroeger in de stedelijke kas vloeiden. Daarin moest worden voorzien door verhooging der belastingen en vermindering der uitgaven; hij voor zich meende dat alle commissien de bezuinigingen nog niet tot het laagste peil gebragt hadden; was hij daarvan overtuigd, dan zou hij met te meer vrijmoedigheid tot verhooging der belastingen besluiten.

De heer *van Rijkevorsel* verklaarde zich tegen verhooging der belastingen zoo lang de eigendommen der gemeente niet gerealiseerd waren. Hij wees er op dat, behalve de brug over de Leuvehaven, nog meer buitengewone uitgaven op de begrooting voorkwamen.

De heer *Ledeboer* verklaarde met den heer *Betz* in te stemmen, dat geene overeenstemming meer bestond tusschen de ontvangsten en de uitgaven; de tegenwoordige begrooting had bezorgdheid bij hem gewekt; er was bezuiniging noodig; zijns inziens was het moeilijk te bepalen wat tot de gewone en wat tot de buitengewone uitgaven moet gerangschikt worden.

De Voorzitter gaf zijn leedwezen te kennen, dat de

bestaande voorschriften niet meer gedoogden gelijk vroeger een post van buitengewone uitgaven op de begrooting te brengen, waardoor men beter in de gelegenheid was nog eens het een of ander buitengewone werk uit te stellen. Hij ontveinsde het zich niet, dat de uitbreiding der stad en de vele posten welke ten laste der gemeentekas waren genomen het evenwigt hadden verbroken. Daarom behoefde men echter nu het punt van nieuwe belastingen nog niet te behandelen, en Burgemeester en Wethouders mogten daarvan niet spreken zoo lang het geheele belastingstelsel niet herzien was. Het maken der nieuwe brug over de Leuvehaven mogt echter niet worden uitgesteld, dus restte niets anders dan de begrooting op te maken zoo als thans was gedaan.

De heer *van der Hoop* voerde nog nader het woord om aan te toonen dat het evenwigt tusschen de ontvangsten en de uitgaven inderdaad niet zoo zwaar verbroken was.

Daar niemand verder het woord verlangde te voeren over de begrooting in het algemeen, werd nu tot de behandeling der artikelen overgegaan, en wel eerstelijk die nopens de uitgaven, zijnde de volgnommers 45 tot 138.

De n. 45—48 werden zonder discussie goedgekeurd.

Nopens n. 49 werd in het verslag der commissie van rapporteurs het volgende gezegd: „Eene afdeeling acht het alleziens pligmatig, om bij het toestaan van de bezoldiging voor den architect en den adjunct-architect den wensch uit te drukken, dat deze beide ambtenaren der gemeente voldoen aan het oogmerk, waarmede de cijfers hunner bezoldiging op de begrooting zijn gebragt. — Vier andere afdeelingen achten zich verplicht te kennen te geven dat hun vertrouwen op de praktische kunde van den architect aan het wankelen is geraakt. Dit vloekt voort uit de ondervinding dat vele plannen van dien ambtenaar bij de uitvoering minder gelukkig uitvallen, en dat niet zelden de begrootingen voor gemeentewerken bij de uitkomst blijken onjuist te zijn geraamd. Het gebeurde met de kade aan de Boompjes heeft dat vertrouwen niet bevestigd. Daaromtrent wensch men echter eenparig het rapport van de benoemde deskundigen af te wachten.”

De Voorzitter zeide, dat Burgemeester en Wethouders, naar aanleiding dezer regelen, een voorstel aan den Raad hadden te doen. Zoodra zij bekend waren geworden met het verslag der commissie van rapporteurs, hadden zij eene missive aan de commissie voor de plaatselijke werken gerigt, om te vragen: 1°, in hoe verre de architect en de adjunct-architect voldoen aan het oogmerk waarmede de cijfers hunner bezoldiging op de begrooting zijn gebragt; 2°, wat het bepaald gevoelen is der commissie omtrent het vertrouwen op de praktische kunde van den architect, en 3°, hoe de architect aan zijne instructie voldoet. Daarop had de commissie voor de plaatselijke werken geantwoord: wat het laatste punt, het voldoen aan de instructie, betreft, dat de architect de plans, teekeningen enz. zelf moet maken, daaraan voldoet hij niet, doch het letterlijk nakomen dezer bepaling van de instructie leverde moeilijkheid op, waarom hem ook de adjunct-architect was toegevoegd; de architect moet de aanbestede werken nagaan, welk persoonlijk nagaan wel te wenschen overig heeft gelaten; omtrent de overige artikelen der instructie had men geene aanmerking; — wat de tweede vraag betrof, achtte men zich onbevoegd de praktische kunde van den architect te beoordeelen, doch men kon niet ontkennen dat het vertrouwen in zijne praktische kunde na de uitvoering van verschillende gemeentewerken aan het wankelen was gebragt; een lid echter verklaarde geen vertrouwen in zijne praktische kunde meer te hebben; — wat de eerste vraag aanging, deze achtte men door het aangevoerde genoegzaam beantwoord voor zooveel den architect betrof, terwijl de adjunct-architect nog te kort die betrekking had waargenomen om deswege bereids een gevestigd oordeel te uiten; tot nu toe had hij met ijver zijnen pligt vervuld, zoodat zijn gedrag geene aanmerkingen, maar veeleer stof tot tevredenheid opleverde. — Ofschoon dit antwoord niet zoo volledig en stellig was als men gewenscht had, was het echter ongunstig, en wanneer Burgemeester en Wethouders daarbij letten op het rapport van deskundigen nopens het voorgevallene met de kade aan de Maas en op andere gemeentewerken, hoewel den ijver en de bouwkundige kennis van den heer *Rose* erkennende, als ook zijne onkreukbare trouw, oordeelden zij dat in hem niet gevonden werd wat van een architect van Rotterdam wordt gevorderd, en achtten zij zich daarom verplicht, na rijpe overweging, onaangezien het vele goede dat de heer *Rose* in zich vereenigt en den ijver welke hij steeds voor de belangen der stad heeft betoond, te verklaren dat hij voor de betrekking van architect dezer gemeente niet zoo geschikt is als gewenscht was; waarom werd voorgesteld den heer *Rose* te kennen te geven dat men na den laatsten juni des jaars 1855 geen gebruik meer wenschte te maken van zijne diensten voor de gemeente, doch dat men hem vroeger een eervol ontslag zou verleenen, zoo hij vóór dien tijd eene andere voor hem geschikte betrekking kon erlangen. — Werd bepaald dit voorstel ter visie te leggen.

De heer *Hoynck van Papendrecht* achtte zich verplicht te verklaren, niet behoord te hebben tot de leden die dusdanige ongunstige meening nopens den gemeente-architect hadden opgevat. — De heeren *Eickma*, *van Wageningen* en *Tavenraat* legden daarop gelijke verklaring af. — Nu door verscheiden leden dus protest werd aange- teekend, meende de heer *van Rijkevorsel* te moeten verklaren, dat zijn vertrouwen op de kunde van den architect wel degelijk geschokt was. — In gelijken geest sprak ook de heer *Obreen*, die zelfs de goedkeuring van het artikel der begrooting van de al of niet aanneming van het gedane voorstel afhankelijk wilde maken en op nieuw bezwaren tegen de betrekking van den adjunct-architect in het midden bragt. — Na korte woordenwisseling werd het art. daarop goedgekeurd met 32 stemmen tegen 1, die van den heer *Obreen*.

N. 50 kwam daarop in behandeling. In het rapport kwam daaromtrent het volgende voor: „Merkte men met leedwezen in eene afdeeling de voorgestelde verhooging op van f 500, voor bureaukosten der secretarie, in eene andere afdeeling acht men het onregelmatig met het oog op hoofdstuk X, n. 135, art. 14, om de tractementen der geëmploijeerden te verhoogen door jaarlijks geregeld terugkeerende gratificaties. Men doelde daarmede voornamelijk op de vier gratificaties, elk van f 100, waarvan drie voor evenveel geëmploijeerden ter

secretarie, en eene voor een beambte op het bureau finantien. Die afdeeling zoude liever tot eene tractementverhooging overgaan, zoo dit noodzakelijk bleef. N. 135 zoude dan met f 400 moeten worden ontlast. Dezelfde afdeeling acht de tractementen der geëmploijeerden op het bevolkingsbureau te laag wenschte twee van f 500 gebragt te zien op f 550, twee van f 400 op f 475, terwijl alsdan de onder n. 68 moet wegvallen. — Bovendien heeft gemeend te moeten herinneren aan hetgeen voor jaar in het centraal rapport bij hoofdstuk X is aange- teekend, namelijk of hierin niet zoude kunnen worden wat bij het Koninklijk besluit van 14 juni 1854, *Staatsblad* n. 126, omtrent de provinciale ambten is bepaald.”

Deze nopens dit artikel in het verslag aange- punten gaven nu nog aanleiding tot verschillend schouwingen, waarbij ook de kostbaarheid van het be- voor het bevolkingsregister ter sprake kwam naar g van zijn nut, waarin men door den tijd verandering te brengen. Ten slotte werd 1°, bewilligd in de van f 500 voor een geëmploijeerde meer ter secret 2°, werd met 24 tegen 9 stemmen besloten tot het be- der bedoelde gratificaties, en 3°, bepaald de bezoldig- der beambten op het bureau voor het bevolkings-reg- aldus te regelen: 2 a f 600, 1 a f 500, 2 a f 475, 1 a f 250.

N. 51. Deswege werd in het verslag gelezen: „hooge jaarwedde van de vuuraanlegster heeft de aan- eener afdeeling tot zich getrokken, daar die per- buitendien nog vrij woning en f 100 voor het klok- luiden geniet. Voor het vervolg wenschte men daarop gelet werd.” — De heer *Plate* wilde dit ar- met f 100 verminderd zien, doch hield daarop niet v- aan, nadat de Voorzitter op het wenschelijke ha- wezen om hierin bij vacature verandering te brengen. Het artikel werd daarop goedgekeurd.

De n. 52 en 53 gaven geene aanleiding tot disc- N. 54. Dienaangaande kwam in het rapport het- gende voor: „Bij de gevraagde f 100, als bezoldig- van den keurder der handwagens, is opgemerkt, dat met dat toezigt nalatig schijnt geweest te zijn, bepaald wat betreft de breedte der wielen, waaruit thans- velen in de gemeente ongerief en schade ontstaat. De Voorzitter merkte aan dat er geen keurder der h- wagens bestaat, doch alleen iemand die een reg- houdt. — De heer *Hubrecht* drong aan op het aanst- van broodkeurders, wetenschappelijke mannen, die- zaak met kracht nagaan, want eene strenge politie- dit punt achtte hij noodig en nuttig. — De heer *La- stelde voor deze zaak aan de gezondheids-comm- over te laten, waarmede de heer *Hubrecht* geno- nam. — Het artikel werd daarop goedgekeurd.*

De nummers 55—73 werden schier zonder disc- goedgekeurd; alleen de heer *van Rijkevorsel* van- som voor schrijffloonen vrij hoog en wenschte ook- het Raadhuis beter schoon gehouden zou worden- het eerste punt antwoordde de Voorzitter dat er dik- veel geschreven moest worden dat geen uitsstel kon li- en op het tweede dat deswege op nieuw verman- zouden worden gegeven.

N. 74. In het rapport las men daaromtrent: „T- afdeelingen meenen de Commissie voor de plaats- werken in bedenking te moeten geven of de verstra- van al hetgeen men wenscht uit te voeren wel zoo drin- noodzakelijk is, en of daarvan niet nog iets kan ach- wege blijven?” — De heer *Prins* verklaarde dat- daarvan meer achterwege kon blijven en vroeg zelfs- eene verhooging van f 2000 voor de Nieuwemarkt- welke ten slotte na eenige woordenwisselingen met- tegen 11 stemmen werd ingewilligd.

N. 75 werd zonder discussie goedgekeurd. Omtrent n. 76 las men in het verslag: „In de me- afdeelingen heeft men met genoeg kennis genomen- het voornemen om de Willemskade, Veerkade, Inga- haven, Berghaven en de Maaszijde van het nie- terrein met opgaande boomen te beplanten. Eene- deeling echter wenscht die beplanting te beperken- de Willemskade en het bebouwde gedeelte des Veer- omdat de nieuwe boomen op het verdere terrein te- aan den wind blootgesteld zijn en bij eene event- bebouwing vermoedelijk verloren zouden gaan. Som- leden in eene andere afdeeling wenschen dat er- regelen worden genomen om de verstuiwing van- nieuwe terrein te voorkomen.” — De heer *Prins* z- dat maatregelen waren genomen om deze verstui- te voorkomen. — Verschillende leden voerden de- het woord ter gunste van het planten van bo- waarna de verdere beraadslagingen over dit n. tot- avond ten half zeven ure werden uitgesteld, dewil- beursuur daar was.

De zitting werd daarop gesloten.

In de heden avond van half zeven tot ruim tien voortgezette zitting van den Gemeenteraad zijn de- nummers 76 tot 85 behandeld. In den loop der disc- is onderanderen bepaald: de Willemskade, de Ber- enz. met boomen te beplanten; de Leuvebrug na- jaar te versterken; de kade voor het Tweede Nieuw- aan de noordzijde der Berghaven te bestraten; de Berghaven van duc d'alven en meerpalen te voor- zoodat die spoedig gedeeltelijk in gebruik kan w- genomen; politie-maatregelen te nemen om het- met wagens op het Oude Hoofd te beperken; de- van het oude Gasthuis aan het Oude Manhuis t- brengen; de som voor het schoon houden der st- op de begrooting te behouden; boven het gebouw- het politie-bureau in de Pauwensteeg bovenwon- te bouwen, en f 2150 op de begrooting te brengen- verplaatsing der kalklesscherij. — De voortzettin- beraadslagingen is bepaald op morgen avond ten ze-

— Heden avond werd in de Groote Kerk alth- veertigste Algemeene Vergadering der Rotterdam- Afdeeling des Nederlandschen Bijbelgenootschaps g- den. De medebestuurder, de weleerw. zeer gel. h- *J. J. van Oosterzee*, opende haar met gebed en zegen- Vers 1 van Gez. 36 gezongen zijnde, las de secre- de weleerw. heer *S. Hoekstra* Bz., het jaarlijksch v- De vergadering zich vervolgens in het zingen van v- vers 2 vereenigd hebbende, hield dr. *van Oosterzee* a- aanleiding van Job 32 vers 7: „Laat de dagen sp- de veelheid der jaren wijsheid te kennen geven.” — belangrijke en doorwrochte rede, ten onderwerp heb-

